

नं.

५२४०

नाम

साम निधान ब्राह्मण
३म प्रपाठकाल

को.

x

x

पत्र. स.

२८

पं. १०९६

लिख्य.

सहिता ब्राह्मण

सामविधानम्
तृतीयप्रपाठकान्तम्

धरध०

✓ 5240

F. = 28

Complete

ॐ श्रीगणेशाय नमः श्रीसामवेदाय ब्रह्मदेवा इदमग्र आसीत् तन्न स
 तेजो रसोऽत्यरि स्रत सब्रह्मा समभवत्स तून्मी मनसा ध्यायं तन्न स य
 न्न न प्रासीत्स प्रजापतिरभवत्तस्मात्प्राजापत्या मनसा जहति मनो
 हि प्रजापतिस्तस्य योः शिर आसीदु रेंतरितं मध्यं समुद्रः पृथिवी।
 पादौ सवा इदं विष्णुभूतमसृजत तस्य सामोऽपजीवने प्रायच्छत।
 उपजीवनीयो भवति य एवं वेद तस्य यो सोऽकुष्टमवसा।
 म्नः स्वरसं देवा उपजीवन्तियो वरेषां प्रथमसं मनुष्या।
 यो वितीयसं गंधर्वा पारसो यस्तृतीयसं पशवो यश्चतुर्थ।

संपितरो ये चांडेषु शेरते यः पंचमस्तमस्य रक्षा ॥ सियोत्यस्तमो
 षधयो वनस्पतयो यच्चान्यज्जगत्समादाहुः सामैवान्निति
 सामह्येर्षमुपजीवनं प्रायश्चिदुपजीवनीयो भवति य एवं वेद
 तस्य हवा एतस्य सामूसागवास्त्वी निस्वरो मा ॥ सा निस्तो
 भासा मानियादुवि सामूः स्वयः सुवर्णं वेद स्वचरुवैसा
 मूः सुवर्णं च भवति स्वरो वाव सामूः स्वतदेव सुवर्णं यो हवे
 सामूः प्रतिष्ठां वेद प्रतिहतिष्ठत्यस्मि ॥ श्रुता कमुष्मि ॥ वाग्या
 व सामूः प्रतिष्ठायादितदा गित्यगेव सचिं साम प्रतिष्ठित ॥ स य
 दा गायत्रं बृहत्यां गायति ब्राह्मणं तं जगत्यां जागते तं विप्रं तिसा

॥२॥

सा.वि.

मतां चोपद्यते तस्मादेतस्मान्मेत्याह समा उहवा अस्मि ७
 दा ७ सि साम्यादितित सामः साम त्वं कुष्टः प्राजापत्यो ब्राह्मो वा
 विश्वदेवो वा दित्यानां प्रथमः साद्यानां द्वितीयो गेस्वतीया
 वाया अत्रुर्धः सोमामं द्रो मित्रावरुणयो रति स्वार्थस्ति
 देवाः प्राजापतिमुपाध्व ७ स्तु ब्रुवन्कथं नुवय ७ स्वर्गं सि
 कमिया मति तभ्य एतान्यज्ञं देन्या यच्छ दितेः स्वर्गं सि
 कमेष्वायति तेः स्वर्गं लोकमायं स्वर्गं लोकमेतिय एवं वेदते
 षामहीयंता जाः एश्वरो वैश्वानसा वसुरो चिषो ये चाप
 ताये च कामे श्वस्ते ब्रुवन्कथं नुवय ७ स्वर्गं लोकमियामेति ॥

श्रीः ॥

॥२॥

मेव चेति

तेन एतच्चाद्यायाद्वयनं प्रायच्छ तपश्चैताभ्याः स्वर्गं लोक
ताभ्याः स्वर्गं लोक मायं स्वर्गं लोक मेति य एवं वेद य एवं वेद ॥
॥१॥ अथातः स्त्री ब्रह्म व्याख्यास्यामो ह विद्यान्या त रक्षा
मुक्तातिस्मोरात्रीनां श्रीया दद्या परं अहं न तं भुंजीतायाप
रं अहं न कंच नया चेदद्या परं अहं मुपवसेति छेदह निरात्रा
वासी तद्विप्रकामः सत्यं वदेदनायेर्न संजायेत शैरव यौधस
जयेनित्यं प्रयुंजीतानुसवनमुदको पस्पश्च निमापो हिष्ठीयाभि
रघोदक तप एनं नमो ह मायमोह मायमः ह मायधूचते पूतोसा
य पुनर्वर्तमानेभ्यो ग्योर्मा य सोम्या य शम्या य शि वायमौ न नमः
१ स वे नमि नमो १

॥३॥
सा० वि०

पारायसुपारायमहापारापारदायपारविंदायनमोनमः पुरुषाय
 यस्तुपुरुषायमहापुरुषायमध्यमपुरुषायोत्तमपुरुषायब्रह्म
 चारितेनमोनमस्त्येतदेवादित्योपस्थानमेताञ्ज्याहुताय
 द्वादशरात्रस्यांतस्वामीपावः अपयित्वेताभ्योदेवताभ्याहु
 हुयादग्नयेस्वाहासामायस्वाहाग्नीषामाभ्यामिंद्राग्नीभ्यामि
 द्रायविश्वेभ्योदेवेभ्योब्रह्मणेप्रजापतयेग्नयेस्विष्टकृतस्त्यथो
 ब्रह्मणतर्पणमेतेनैवातिष्ठकोव्याख्यातोयावसक्तदाददीत
 तावदश्रीयादब्रह्मसूतीयः सक्तव्यातिष्ठकः प्रथमंचरित्वा
 शुचिः पूतः कर्मणोभवतिद्वितीयंचरित्वायत्किंचिदन्यन्महा

श्रीः॥

॥३॥

पातवेभ्यः पापं उरुते तस्मात्प्रमुच्यते च तं यच्च रिक्त्वा सर्वस्मादेन
 सोमुच्यते यि तास्त्री नृक्काः ६ च रिक्त्वा सर्वेषु वेदेषु स्नातो भवति स
 वेदेषु वेदेषु स्नातो भवति यश्चैवं वेदयश्चैवं वेद ॥२॥ अथातः स्वाध्या
 याद्वयनस्य काममुक्त्वा पत्रमेदं ते वाची नृक्काः ६ च रिक्त्वा पूतो भव
 त्यग्निं प्रतिष्ठाप्याग्न्यभवेत्तदकमादित्यं वोपसमाधाय दध्नुषः
 स्तीर्य भोज्यासीनः प्राक्तुलेषु दत्तुलेषु वा दक्षिणेन पाणिना दध्नुषः
 द्विगृहीत्वा प्रथमं त्रिवर्गं नैव तृत्वि नवतृत्वा गायेदेव ६ सदा प्र
 युञ्जाना ग्न्याधयमवाप्नातीन्द्राय पवातमद इति एवमानहवी ६
 अतनकत्वेन सुवर्महाः सुवर्मया इत्येताभ्यां दक्षिणैः सौमैः

इदं

वातनिवकास्पननृत्यातिथिशेषभोजीकालेदारानुपेयाद्यथाश
 त्तिचातिथिभ्योदद्यादप्पदकमंतत एवंव्रतोयदिंद्राहंयथात्रमि
 त्त्यतेसदाप्रयुंजीतसुवर्महाः सुवर्मयाइत्येतेचपर्वणीतथा
 हास्याग्निहात्रमविभुपूः सदाहुतः सदशपुर्णमासंभवतिक
 मंतिजिं प्रतिष्ठाप्यव्रीहिमयाः संदुसाः स्त्रिः प्रक्षात्यङ्गु
 यादग्नस्वाहासोमायपवित्रवतेवरुणायधन्वंतंयमनसाप्रा
 जापत्यां ब्रह्मणेजयेस्विष्टकृतइतिपश्चादथातःपांचरात्रिका
 णांव्रीहियावोभोजनमसौहित्यमंतेत्वग्न्यादिरुक्तः कल्पः काम्या ॥४॥
 नांचाविप्रतिषेधस्तमिंद्रंवाजयामसीतिचतुर्वर्गिणर्चतुमस्या

नै ४

धः

२९

न्य बा प्रो त्यस्य प्रेषेति र्पशुका नित्रार्तर मिद्रं यज्ञा मह इत्येताभ्यां प
 पशुबंधं पयो व्रत एतेन कल्पेन बृह दिद्राय यात ति चतुर्वर्गेण सो
 त्राम एषौ सो त्राम एषौ ॥ ३ ॥ अथातः सा पूरा त्रिकाणां नैक्षं पयो
 वा व्रतम कदा र्थायै व ग्रामं प्रविशेन्नान्यत्र स्वाध्यायाद्वा च म
 सृजदधः शयीत नाग्न्या न्यवेया दंते ब्रग्न्यादिरुक्तः कल्पः का
 म्यानां चा विप्रतिषेध ईस्वयं ती रिति दशत रथंतरं च वामदे
 वं चितान्यनुसवनं प्रयुजानो मिष्टो मम बा प्रोति यज्ञा यज्ञा वो
 अग्नय इति चतुर्वर्गेणात्यग्निष्टोमं नमस्त अग्न उजस इति
 दशतो च्यं पुनानः साम धारयेति र्गोणा षाड शिनं परीतो

॥५॥
सा.वि.

आ४

चिंचतासुतमिति वर्गेण तिरात्रं पयोव्रत एतेन कल्पेन तिस्रो
वाचउदीरत इति वर्गेण वाडापयं मसि मतेन कल्पेनाव
इंद्रं त्रिं विंशति दशताप्रायमासां मासंचतुर्थे काले
मुं जानं हुं हो ताह विषामर्जयधूमिति दशताद्वादशाह
संवत्सरमेतेन कल्पेनाबोध्यरिति दशतश्च शतं च वामाद
व्यंचद्वद्वैरूपंच वैराजं च महानाम्ना वैराज्ये तान्यनुस
वनं प्रयुं जानो गवामयनमवाप्नोति राजन रौहिणः भ्यां तं पश्चि श्रीः ॥
ते पयोव्रत एतेन कल्पेन सोमः पवते जनिता मतीनामिति चतु ॥५॥
वर्गेण चातुर्मास्या निसौमिकान्यवाप्नोति संवत्सरमष्टमे कार्त्त स१

पुंजानो ग्राममन्त्रं प्रतुद्रवेति दशतमावर्तयन्नेमिश्रीयं द्वादश
 संवत्सरमवाप्नोत्याग्नेयमिंद्रं पावमानमित्येतनकस्येनच
 त्वारिवर्षाणि प्रयुंजानः शतं संवत्सरमवाप्नोति सर्वं प्रयुंजानः
 सहस्रं संवत्सरमवाप्नोत्यनश्वसंहिता सहस्रे वा एषा पता
 पशत सहस्रेण वा प्रथमं स्त्रिवर्गं स्याद्विभ्यां गायत्रं महा नाम्न
 श्चेषामृतानामसः हिते तथा विदेवा अमृतत्वं मायं नम
 तत्त्वमेति य एवं वेदे दह्यन्वो जसेति प्रथमो तमेवा मिदा ह्यो
 नरः स ष्वयो महो नां पुरां निंदुर्युवाक विरूपप्रदं देमधुमं ति
 क्षियंतः पवस्व सोममधुमांसिता वासुस्तपः त्वरा ह संमा

॥ दी॥
सा. वि.

धुब्बंदसामिषामाधुब्बंदसीनामसः ॥ हितैतयावैदेवाः स्वर्गलो
कमायंस्वर्गलोकेति ऐयेवंवेदावोराजातद्वैवर्गे आ ज्य दो
हानिदेवव्रतानि चिषां सोद्रीनामसः ॥ हितैतां प्रयुंजन्तं
प्रीणातीदं विष्णुः प्रदोस्य दृष्टः प्रकावमुशानवब्रवाण इति
वाराहमंत्यं पुरुषव्रते चिषा वैष्णवीनामसः ॥ हितैतां प्रयुंजन्तं विष्णुं
प्रीणात्पददः सुष्वाणास आतून इति वर्गमिज्यमानः सुह
स्येति प्रथमषष्ठि चिषा वैनायकीनामसः ॥ हितैतां प्रयुंजन्तं
यवं प्रीणात्पामंद्रे रिं दह रिं निरानो विश्वासुह वं प्रसेना निरि
तिवर्गः पवित्रं त इति द्वे एषास्वं दस्य सः ॥ हितैतां प्रयुंजन्तं

७ ज
श्रीः ॥
॥ दी॥

दंप्रीणाति

यद्वा उविश्यतिः सनादने हन्तमिमदंत ह्यनित्रिष्टमत्रांसमुद्रः
वं नित्रंतीति द्वे एषापि चानामसः हिते तांप्रयुंजन्मिदृन्प्रीणात्प्रा
स्यदधू उदकेति षष्ठको नाकी इत्येतत्रिः सप्रकृतौ गा यदेत
सर्ववाचोगतसंमितमेतेन सर्वाङ्गमानवाप्राप्तियश्चैवं वेद
यश्चैवं वेद ॥४॥ अथातः प्रायश्चित्तानामनादेशे मंत्रा बलवन्तस्तप
चित्ताः पावमानान्नवं स्यापन्नः प्रायश्चित्तं च रेदभ्यासः मौसो
ऽशतं दशावरं काहसमुक्ता दधिऋणोऽश्रुकारिषमित्येतज्जापे
त्यरुषमुक्ते दं विष्णुर्विचक्रमइति ब्राह्मणमुक्ता त्रिधितिरं मा
तुसं पितृव्यमिति गुरुजातीयान्पूसाद्यपदिणीऽरात्रि
मुषोष

॥७॥ तदाह सोमरारणेति प्रथममेकविंशतिस्तत्र उपध्यायं मातरं
 सा. वि. पिं च वामि तौ तेषु त्रिरात्रमुपवसं न्नेतस्यै वां त्म मन ध्या प्प म ध्या
 ३ स ण्स पुरात्रमुपवसं द्वा गा व शु च यो विश्व भू य सदस्ये त द्वा ये द
 या ज्य या जने द क्षि णा स्त आत्मा संचतु र्थे का से नुं जा नः कानी
 त्येत द्वा ये द मे ध्य दर्शने ये ते पं चा म्रा धा दि व द्वा तित थामे ध्य ध्या
 णो भो ज्य भो जने मे ध्य प्रा शने वा नि ष्णु री षी भा व स्त्रि रात्रा वरं त्प व
 वसं ने तो न्निं द्र स्त वाम शु क्क मि ति पूर्व स दस ह सू त्त त्र आ व श्रीः ॥
 त्रि य न्ब ह न्य पु प प त नी या नि त्त त्र त्रि मि र न श्रु त्पा रा य णैः पू ॥७॥
 ता भ व ति सु रां पी त्वा सं व स र म ष्ट मे का से नुं जा नो य त्या णैः सं

नवेदवाङ्नामङ्गुजापुपरिहितस्त्रिरङ्ग उपसृष्टः स्थारा त्रैस्त्राना
 सनाभ्यां पवित्रं तदत्युत्तरेण होरात्राणि ज्ञानमद्वारे स्त्रासै नोन
 भोजनानि यत्र सन्नेतत्रवसेन प्रवसेच्चर्मणा मिभाषेत चतुर्णां वा
 कृणानामग्रतः प्राप्तीयाद्गामद्वारस्यै वाग्रतश्चावश्याकाया मित्रा मेद
 तो न्यथा शंकां पूर्णं संवसरेतै संवरां दुरमग्निं गां बीजा नीत्या च
 बुवंतं ब्राह्मणं ब्रूयुश्चरितं तवेत्यो भो इति ब्रूयात्स प्रावरां सप्रासां द
 त्यन्तं चरितं तव सुचरितं तवेत्यो भो इति ब्रूयादत ऊर्ध्वं केशश्मश्रु रो
 मनरवा निवापयित्वा दतं वसां नं परिधाप्य ब्राह्मणं स्वस्तिं वा पठेत् वा च यि
 न वत्येतेन वस्येन नृणां हा पूर्वमेतै ब्रह्म हा शुद्धा शुद्धीय मुत्तरां मेतेन

न?

॥८॥
सा.वि.

सुवर्णीसेनोत्रिनिष्टमिष्टमिष्टमिति॥५॥ ब्राह्मणस्वः ह
त्वामासमुदकेवासश्चतुर्थेकासेनोक्तनंदिरावहिरास्याद्रतांतेषु
त्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदित्येतकायेदन्यस्यहत्वाकृच्छ्रंरन्मयः
सहस्रमानवइतिद्वितीयंगुरुदारानावासुरापकस्येनाक्रानि
त्येतकायेद्ब्राह्मणदारानावात्रीन्कृच्छ्रंरन्मयःज्ञानमितिप
र्वमन्यस्यगत्वाकृच्छ्रंरन्मयरणोरित्यतकृच्छ्रंरन्मयःत्रिरात्रमु
पवसेन्निडामग्नइत्यतदकासेदारानुपेत्यत्रीन्याणायमानाय
म्यकयानायाद्वितीयमवर्तयेद्ब्राह्मणदादुषिहत्वात्रीन्कृच्छ्रं
रन्मयःज्ञानमितिपर्वमन्यस्यगत्वाकृच्छ्रंरन्मयःत्रिरात्रमु
पवसेन्निडामग्नइत्यतदकासेदारानुपेत्यत्रीन्याणायमानाय

श्रीः
॥८॥

१२ न १ कृच्छ्रं द २

३१

५ त

तनुहिवास्तुतः सोमेति॥ दी॥ राज्ञः प्रतिगृह्यमासमुदवेव सन्न दिवा तु
 जानोमहत्तसोमोमहिषः कारेत्येतकायेदन्यस्याप्रतिगृह्यस्य च क्व
 चरः स्त्रिकडुके धित्येतददत्तादान एवरात्रमुपवसन्नग्निस्तिग्मिने
 तिद्वितीयं ब्राह्मणाय वगृह्य प्राणं गायेन्निहत्यापानः शोणिते द
 रति प्रसोमदेववीर्य इति द्वितीयः स जन्य वैश्वो सवनगतौ हत्वा ब्राह्म
 एस्वकस्येन शुद्धशुद्धीयमुत्तरः शुद्धं हत्वा द्वादशरात्रमुपवसन्न उद
 वेचवा सोयंत इन्द्र सोम इति द्वितीयं गां हत्वा द्वादशरात्रमुपवस
 उदवेचवा सोवयं घत्वास्तुतावंत इति द्वितीयमन्यत्प्राणि हत्वा वरा
 त्रमुपवसन्नग्निस्तिग्मिनेति द्वितीयमवकीर्णीत्री च क्वः चर

२२

॥ ॐ ॥
सा. वि.

३ त

न्यरीतोषिंच तासु तमिति चतुर्थमवर्तयेदेतेन कल्येन परिताप
रिविंदं सोमं राजानं वरुणमित्येतदयोनौरेतः सिक्काग्निर्मह
वृत्तवर्ती द्वितीयदिस्त्वं सोममेति च शुद्धजीवि कांसे विबो परम
त्री न्छांश्चूरंश्चूत्रमित्येतद्वाये द्विषपजीवि वयः सुपर्णाश्चूत्रे कायां
तद्वायं द्राज न्यजीवि कायां पवस्व सोममधुमार्दं सतावेत्येतद्
मित्यं मेधमिति वासदा प्रयोगो ब्राह्मणमन्त्रमपिशस्यत्यापं
प्रतिपद्यते गुह्यं प्रकाशयं नर्द्धं नराग्रवत्यग्निस्तिग्मेनेति वगं प्र श्रीः ॥
पुंजानस्ते नततरतितेनततरति ॥ १॥ रसांश्चित्री यत्तुं च रं वृत्त
वती द्वितीयमुमयतो दंतांश्चित्री यत्तुं च रं वृत्त ॥ १॥ ॐ ॥
तान्प्रति

द३
४४
५५

नां१

यद्यैतेनैवकल्पेनशंपदमित्येतददत्तांकन्यांप्रत्यक्षकुंचरन्मन्त्राचव्यो
अनात्रमित्येतद्वायेतांप्रतिगृह्यैतेनैवकल्पेनशंपदमित्येतदभ्युदितोच
द्रोनोअग्निराहुतइत्येतद्वायेभ्यस्तमि तोनतस्यमाययाचनेतिदुः
स्वप्नेष्वयनोदेवसवितरितिद्वितीयमन्यस्मिस्त्स्वनाज्ञातेकयाना
याद्वितीयमावर्तयेदग्निरथेष्टतात्तान्यवाहुहुयाज्जातःपरेणधर्मिण
त्येतेनाग्नयेस्वादेतिचमृषिकजगधेतिलाहुहुयान्नविदेवाइनीम
सीतीद्रायस्वादेतिचकूर्चनात्राएकरात्रमुपवसन्नग्निस्तिग्मेनेतिद्वि
तीयमन्यस्मिस्त्स्वनाज्ञातेयंवृत्रेधितिद्वितीयमनुष्येष्वेतिवातेषुवृ
तात्तापुर्वर्नर्मठकंहुहुयादग्नेत्वंनोअंतमइतिचतुर्वर्गेणसामां
तेषु

॥१०॥
सांवि०

५ ते ५

देशे विराज

स्वाहा कारै रज ये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याये स्वाहा चंद्राय स्वाहेति च स्वे
हव दमाः समं ब्रह्मणा ज्ञो जयित्वा स्वस्ति वाचयित्वा स्वस्ति हैषां न
वति गोष्वमिवा तासु घृता त्ता नां यवाना मा ठ वं ऊ कुया दवो राजानमि
त्येतेन रुद्राय स्वाहेति च यावतीर्धूमं स्पृशति स्वस्ति हा सां नवत्यंशेष्व
मिवांषु घृता त्ता नां यवाना मा ठ वं ऊ कुया दश्ची रथो द्वितीयेनाश्विन्या
ः स्वाहेति च यावतो धूमं स्पृशति स्वस्ति हैषां नवति स्वस्ति हैषां नवति ॥

८

८

॥८॥ ॥ इति साम विधाने प्रथमः प्रपाठकः ॥ समाप्तः ॥ ॥ ॐ ॥ अथातः श्रीः ॥
कां म्याना मनां मुपवासः पुषेणारं न आयुषा एव प्रथमं बाधयिर्म ॥१०॥
हि श्रीणिमिति द्वे वावत इंदं नरो यामे गे यमायुरिति चास्य निधनं कुर्या

त्वम्बुद्धेऽतारमिन्द्रहविरित्येतस्यस्थानेस्वस्तिनइति सोमः पुनोत्पुः
 ससुप्रपमं विश्वतोदावन्निति पूर्वैरहस्य उदुत्तमं वरुणपाशमित्ये
 षोरिष्टवर्ग एतेषामेकमनेकं वा सर्वाणि वा प्रयुञ्जानः शतं वर्षीणि
 जीवति कुरायेव विस्रष्टे सते भ्राजाम्ना जेषु ऋचंद्रे राजारौ नेहि एव
 शुक्रियाद्येहाऽस्वरतासेतुषामचैष पवित्रवर्ग एतेषामेकमनेकं वा स
 र्वाणि वा प्रयुञ्जानः प्रतो नवति बहु प्रति गद्य याज पितृवा सन्नमासा
 नं मन्यमानो गोषुक्ताश्च सते शुद्धा शुद्धीयेतरस्ममंदीत्येतानि प्रयुञ्जानः
 प्रतो नवति तव शपावीयं प्रयुञ्जानः शुचिः प्रतो ब्रह्मलोकमति संपद्यते
 नेच पुनरावर्तते उदुत्तमं वरुणपाशमित्येतस्मादा प्रयुञ्जानः संबाधे

॥ ११ ॥
सा० वि०

नमिगच्छतिनिगतश्च प्रमुच्यते गौरां स र्षि पाठिस्तु चे तु नाय त सु न इत्ये त
 न प्राप्ती या दीर्घा युर्न व ति त्री नो द कां ज वी स दा चा मे ति वा सो म मिं
 द्र मं द तु त्वे त्पे ता म्यां दी र्घा युर्न व ति दी र्घा युर्न व ति ॥ १ ॥ अथ य स्य जा
 ता नि प्र मी ये र न्य गौ ध शृं गा ष श र मू लं चो क्ता प्य त द ह स्त्रि द्वा तं का र ये
 न्म णि म ग्निं प्र ति ष्ठा प्या द ता दु त्वा म णि नि धू या बो धा ग्नि रि त्ये ते
 ना मि दु दु या सह स्र त्वे त्वः श ता व रं च ती ये ग र्ज मा सि नि द धा स दा
 ऊ र शेषं मे ख ला यां म णिं धा र ये त्पु मा णि स णि ह ण न य ति जा त स्य कं श्रीः
 ठे व स जे कु मा र मा ज्य शेषं पा श ये स र्वा णि स्त्रो ता णि सि त र्पा य
 द भ्यं जी ता हर ह स्त त ज ङ्ग मु प यु ङ्ग पु नः प्र यो गः श तं व र्षा णि जी ॥ ११ ॥

वतिरेजायैव विस्रः सते ण्योरक्षसा गृहीतस्य दश निहत
 स्य वृद्धे स्ये धाः सुक्कायगोः सरूप वसाया न्न्यस्य वाजं बि
 न्नम। एमि मुच्छाप्य तदह। स्त्रितकार ये नम। एमि मणिं प्रतिष्ठाप्य
 वृताहुत्वा म। एमि निधयेन्द्र त्रि धस्तु शरणमित्येतेना निज्जुहु
 या सहस्रतत्त्वः शतावरं तं म। एमि कंठेन शिरसा बंधारयन्मु
 च्यते रक्षसा यदा उविश्यति रिति चैतसदा प्रयुंजीत स्वस्तिहा
 स्यु नवत्यामया वी कौं न्यं घृतं विश्वाः पृतना अमि न्नतरं नर
 रत्येतेना निज्जुहु या सहस्रतत्त्वः शतावरं जीवेति चास्य
 निधनं कुर्यादेते निवसदा प्राप्नीयान्मुच्यत आमया व्या

॥१॥

सा.वि.

दि.

दानो मित्रावरुणेति चैत सदा प्रपुंजीतस्व। स्तिहास्य नवतिस्व
 स्तिहास्य नवति ॥२॥ अथ यदस्य रुजे ब्रं नो देवी रहस्येन घृ
 तम। निगीयाम्यंज्या ब्राम्पतिहृदिकायेन वोदकं पाययेच्छीता
 निरद्भिर निषेचयेत्सोमः राजानः सनादग्नेग्निः होतारमि
 त्येतानि चैनम। मिश्रावयेच्छाम्यतिहृशंखपुष्पीः संपीसुगंधं
 चोक्ताप्यतदह। स्त्रिवृतं कारयेन्मणिमग्निं प्रतिष्ठाप्यावृता
 कुत्रामणिं निधाय चर्षणीधृतमिति वर्जणा निजुदुया सह
 स्रजः शतावरं तमणिं कंठेन शिरसा वा धारयन् तोन संपी
 यं नवति कयानां च संपीसाम सदा प्रपुंजीतस्व। स्तिहास्य न
 वति

श्रीः
॥१॥

श्वेतपुष्पां बृहतीमुच्छ्राप्य तदहस्त्रिष्टुतं कारयेन्मणिमग्निं प्रतिष्ठा
 प्यादृताकुत्वा मणिं निधाय मौषुत्वा वाद्यतश्चनेत्येतेनाभिजु
 कुया सहस्रवत्तुः शतावरंतं मणिं कंठेन शिरसा वाधाय तोन
 शस्त्रमयं भवति यतश्चंद्रमयामह इति चैतसदा प्रपुंजीतस्व
 स्तिहास्य भवति श्वेतपुष्पमर्कमुच्छ्राप्य तदहस्त्रिष्टुतं कारये
 न्मणिमग्निं प्रतिष्ठाप्यादृताकुत्वा मणिं निधाय स्वाशिरमर्क
 एभिजु कुया सहस्रवत्तुः शतावरंतं मणिं कंठेन शिरसा वाधाय
 रयन्बद्धा भवति दीर्घतमसो कौर्वी शिरो कौर्वी वदति चैतानि
 प्रपुंजानः सर्वत्रान्नं लभते समन्यायंती निधनं प्रपुंजानो न पि

॥१३॥
सा० वि०

ग ३

द

श्रीः॥

॥१३॥

पासया म्रियत इष्टा हो त्रीयं प्रयुं जानो ना सं म्रियते चोदस इति
 २ तीयं प्रयुं जी तनै नं यदमा गृह्णति त्वमिमा उषधी रित्येत सदा
 प्रयुं जानो नरे ण म्रियते सं ते पयाः सी ति पूर्व ए प्रथमं ग्रा संग्र
 से दुत्तरे ण नि गिरे द्विषम ण स्या न्नं भवति नै नः हिः सति नै नः
 हिः सति ॥३॥ कर वीर दंड मुक्ता ण देव व्रतै र भिं कु कु या नु गा
 न शस्ते न रुस्त गते न यत्र च गच्छति सर्वत्र हास्य स्वस्ति भ
 वति ते न नगरं वा निगमं वा ग्रा मं वा गो ष्ठं वा गारं वा मनसा
 ध्यायन् पुरि सिखे न्नात्रा निष्ठाः प्रविशंति प्रतिभये ध्वनिदेव
 व्रतमायं गी त्वा मध्यममावर्तयेदु ते ध्वन्युत्तमः समापयित्वा ॥१३॥

विरमेदु यत शस्त्रां वृत्रं दृष्ट्वा देवव्रतानि मनसा ध्यायेन्नैनं किं
 संत्यमानुषेभ्ये कथं नायास्तृतीयमावर्तयेन्नैनं हि संत्यधू
 नमभ्युच्चित्तमं द्विरिति वर्जं गीत्वा न पेक्षमाणो ब्रजे स्वस्त्यर्थं
 चरितः पुनरैतिना ध्वनिच प्रमीयते न्योत्वेन मनुगायेत् कदाचन
 स्तरीरसीत्येतेन चैनमभिप्राययेद्दृष्ट्वा मिप्रदक्षिणमावर्त
 येत्समाप्यानपेक्षमाणः परो ब्रजे स्वस्त्यर्थं चरितः पुनरैतिना
 ध्वनिच प्रमीयते एषोऽथाश्रुपूर्व्येति संविशं सदा प्रपुंड्रीता कल्प
 स्वस्त्ययते पदयकच्चट्टरहन्ति त्याक्त्वैतं स्वस्त्ययनं सुखफलं
 रूपवसंयं ज्ञत्वा मासमुपवसेदरण्ये निस्तातवो मुनिर्यो रीति

नमुदि

मू

॥१४॥
सा० वि०

वृत्ति

॥१५॥

लीवापौषीवापौलीमासीस्यात्तदहं रुद्यंतमादित्यमुपतिष्ठे तो
द्वयंतमसस्परीत्येतेन ततः तद्वृत्तं तद्वृत्तस्तद्वृत्तं तद्वृत्तं तद्वृत्तं तद्वृत्तं
प्रयुंजानो जरा मृत्युजहाति जरा मृत्युजहाति ॥१४॥ अथैकमु
नुष्णारणामावर्तनं स्त्रियावापुः सो वीश्वरो नवतमुपेत्य पूर्वः
प्राष्ठपदैः पाठः सुभिः प्रतिष्ठेत्वा प्राक् शिरसं पूर्वाङ्गे दक्षिणां
शिरसं मध्यङ्गे प्रत्यक् शिरसं पराङ्गे दक्षिणं तद्विंशत्यङ्गं तस्य
द्वयं पदेशं मध्यं प्रायायंतं इन्द्रो मरुतिब्राह्मणस्येदंत एव नि
तिद्वयं त्रियस्यैष प्रकोश इति वैश्यस्य विजोष्टं इन्द्रं तिस्रस्यो
द्वयंतमसस्परीति वा सर्वेषां सो वणीं प्रतिष्ठेत् कुं यद्वृत्तं तस्य ॥१५॥

श्रीः ॥

॥१५॥

ति१

२ राधसट

दुं

ती

राजती द्रवियस्यैवरी वैश्यस्यायसी शूद्रस्यैवरी वा सर्वेषामय म
 साविति प्राक्शिरसमग्नौ प्रतिष्ठाप्यैवरी ए स्रवे एण्डेना निडु
 दुयाद द्वाव इतीनिधनेन गुणीहास्य नवतिष्ठष्टव्रीही एणं नख
 निर्मिन्नानां पिष्टमयी प्रतिष्ठतिष्ठत्वा पिष्टस्वेदः स्वेदयित्वा सष
 यतैस्तेनात्यज्यतस्याः दुरेणं गान्धवदायाग्नौ जुहुयात्प्रमंदिन इत्ये
 तेन शेषः स्वयंप्राप्नोयादितरथाभावे म्रियेताथ यः कामयेतावर्तय
 मित्येकरात्रं दुरसंयुक्तस्तिष्ठेत्सुता सोमधुम त इति वर्ग एतेषामेव स
 नेकं वा सवीणि वा प्रयुं जान एकरात्रेण कुडुं विनमावर्तयति द्विरात्रेण
 राजोपजीवित्रिरात्रेण राजानं चतुरात्रेण ग्रामं पंचरात्रेण नगरं =

नं

॥१५॥ षड्रात्रेण जनपदः सप्त रात्रेण सुररक्षाः स्यष्ट रात्रेण पितृ पिशाचां
 सां वि० नव रात्रेण यक्षां दश रात्रेण गंधर्वां सप्तोद्धमासेन वैश्रवणं मासेनेंद्रं
 चतुर्भिः प्रजापतिः संवत्सरेण यत्किंच जगत्सर्वं ह्यस्य गुणी भवति
 गुणी भवति ॥५॥ अथातः सौभाग्यानां यदिंद्रो अनयदुच्चारते जातमं
 धसरति नवमदशमे एषां तैमेकमनेकं वा सर्वाणि वा प्रपुंजानः सुभ
 जो भवति द्वंद्वद्यायाः सप्तमाष्टमाभ्यामिंद्राणीः सदा तर्पयंस्तु भजो भव
 त्पायामां गंदंत पवनं धृतमधुसिपुं भद्रो नो अग्निरादुते इत्येतेना
 निष्ठीवं संवत्सरं भद्रं यंस्तु भजो भवति भजो न चित्र इत्येताभ्यामजयं
 तीममिंद्रेति वर्गं प्रपुंजानः सर्वजनस्य प्रियो भवति परिप्रियादि ॥१५॥

नो

श्रीः

सुभजो
भव

४
४ प ३

वः क विरित्येतेयां कमयेत्ताः श्रावयेत्कामयते है नमथया स्यन गुणी स्या
तांब्रयादा चामेतींद्रो विश्वस्यराजतीत्येताभ्यामाचामेत्यदपाः स्रुवा
स्या अग्नेोडुडु याद्येत्तपंथा अधो दिव इति तैत्तिलं वैनां याचित्वा पाणी प
रिमं न्नग्नौ प्रतोयेदग्न आयाहि वीतय इति द्वितीयेन नानागतायां वि
रमेदो जरायुवमहस्तस्य हृष्टः शोयित्वा प्रियंगुकाः सहस्रं सहस्रदेवा
मध्यंदां भूमिपाशवः सचांका केचं पुष्पा मित्येता उक्त्वा पतदहश्चरणी
निकारपेदानो विश्वा सुहव्य मित्येतेन त्रिः संपाताः श्रूणेषु त्रिवाग्म
आयाहि वीतय इति रहस्येनाद्भिः संयुयता निना सुचिः पश्येद्वो पश्य
शेदा तदनुसेपन्तं तेना नुसि प्रोयां यामुपस्य श तेसा सैनं कामयते गम्य

॥१६॥
सा० वि०

ननास्नात उपस्थशेदुत्पलेबुद्धे प्रियं गुका आवपद्यदा पणानि संहरेद
थैनमुक्त्वा पचतुरंगुलमुनयतः परिच्छिद्य मध्यमुद्धरेत्तदनुलेपन्ते
नानुलिपेद वा ६ शंच नित्वानक्षयविशपत इत्येतेनास्यवेशस्थाः प्रव
जिताश्च वशा नवंति कन्या प्रवहण एकरात्रोपोषितो मावास्या यां निशि
चतुष्पथ एह्युषु ब्रवाणि त इत्येतेनाभिषिंचेत्त्रिरभिषिक्ता प्रदीयत आ
तेवर्स इति पूर्व सस्त्रिरात्रोपोषितः कश्चतुर्दश्या ६ शबाष्ठांगारमाहस्य ६ द
चतुष्पथे बाधक मिध्यामुपसमाधाय मस्यं न करमित्येतौ कुटुपाद
जेमडमहा ६ असीति पूर्व एण्निर्वृत्तेति द्वितीयांते आहु तीकोशे नमोः ॥
बोहरितासेन गोहृदयशोणितेन चेत्युत्तरेण संनयेद्यं द्विषात्प्रम ॥१६॥

हि षीये नास्य शय्यामव विरेदगारं च न स्मना नैव ग्रामेव सत्यथातो यशस्य
नां त्वमिंद्र यशा असि पवते हर्षतो ह रि र्यश इत्येतेषा मेव मनेकं वा सर्वा
णि वा प्रपुंजानो यशस्वी भवति । प्रियं वा वा पुष्पे एण निजुङ्गु याद्यशो मे गु
तितदनु लेपनं तेनानुलिपे संवसरं यशस्वी भवति यशस्वी भवति ।
॥६॥ अथातो ब्रह्मवर्चस्यानां रयंतरं वा मदेव्यं नौ धसः । श्येतं महा
नम्यो यज्ञा यज्ञीयं मित्येतेषा मेव मनेकं वा सर्वाणि वा प्रपुंजानां ब्र
ह्मवर्चसी भवति कस्तमिंद्रेति द्विक् प्रपुंजानो ब्रह्मवर्चसी भवति
२॥ अथाचास्य भवति जगन्मौत इति वगं प्रपुंजानो ब्रह्मवर्चसी भ
वत्यष्टरात्रोपोषितो ब्राह्मी मुख्या प्रजापतेर्हृदनां निगीयसहस्र
रात्रिः प्राप्तीयादुतनि गायी भवति ये

२॥

॥

॥१७॥

सा० वि०
तश्चुतः

पुष्पाणि वा स्या उदवेन संवसरं य एवेन प्राश्नीयाकुत निगादी न
 वति मासः सोम नक्षत्रः स्यात्सिद्धस्य तिमद्भुतमित्येतेन श्रुत नि
 गादी नवति सद्यैतत्प्रयुंजी निगादी नवति नारदाजिकाया जिक्का
 मुक्काया तदरुश्चु एंकार पित्वा मधु सर्पिः न्याः संयुय प्रागंन प्राश
 नात्तुमारं प्राशये दिंद्र मिद्राधि नो बृहदित्येतेन श्रुत निगादी नवति
 हरिद्रायास्तलावराद्धं चुरापित्विते नैव कल्पे न संवसरं य एवे
 न प्राश्नीयाकुत निगादी नवति वचामेतेन कल्पेन वाचोवतेन पूर्वेषु
 प्राश्नीयाकुत निगादी नवति मस्या कृकशं खपुष्पी वचा वेरडी घृता श्रीः ॥
 निवाहं द्विरेण मिजुडुया सहस्र त्वः तावरमेते नैव प्राश्नी ॥१७॥

17

श

याकुत निगादी नवति

वचायास्त्रिवृतं कारयेन्मणिमणिं प्रतिष्ठाप्याह ताडुत्वा मणिं निय
 वाचोव्रते नोत्तरेण निज्जुडुया सह स्रजः शतावरं तं मणिं कंठे
 न शिरसार्धं धारयन्कथा सुश्रेया न्न वति वचां मधुक् मित्येते आऽ
 स्ये वधाया पां पेनेनेत्येतं मनसा नुडु त्यांते स्वाहा कारेण निगिर
 राजन्वानहमराज वस्त्रमसीत्युक्त्वा विवदे त रिषदिराज निचो
 त्तरवादी न्न वत्स्यत्तरवादी न्न वति ॥१॥ अथातः पुत्रियाणं नित्वान्द
 नित्वामग्रे प्रयोशयेयमग्निः सुवीर्यस्य जातः परेण न हि वश्रमं च
 न सोमः पवते जनिता मतीना मिति सर्वा एषं वसार्थं तरं व्याहृतिव
 जोरु रुचदिति द्वे एतेषा मेव मनेवं वा सर्वाणि वा प्रपुंजानः सुरु

८. पुत्यं नित्य २

॥१८॥ पां दीर्घा युषः पुत्रां स मते रोहिण्यां वा रोहिण्या गोः सरूपवत्सायाः प
 सा० वि० य सिरक्त शाखीनां स्थासी पावर्कः अपयित्वा परमेष्ठिनः प्राजापत्य
 स्य व्रतेनाभिडुङ्गया सह सत्तवः शतावरमेतेनैवा निगीयोदृत्य स
 नार्यः प्राश्नीया सुरु पां दीर्घा युषः पुत्रां स मते लक्षा या गोः सरूपव
 सायाः पयसि तप्तं षष्ठिकानां स्थासी पावर्कः अपयित्वा तप्तं पंचम्या
 मुदिते सोमेव मिमा उषधी रित्येतेनाभिडुङ्गया सह सत्तवः शता
 वरमेतेनैवा निगीयोदृत्य स नार्यः प्राश्नीया सुरु पां दीर्घा युषः पुत्रां
 स मते कौंभं घृतं पुरुषव्रतेनाभिडुङ्गया दनुर्गनरा उत्तरेण सदा प्राश्नी श्रीः ॥
 या सुरु पां दीर्घा युषः पुत्रां स मते उडंगवानां योगे गच्छेत्तं गृहात्वा ॥१८॥

18

॥०॥

५ ग

४ च

तदहं स्त्रिदशं कारयेन्मणिमणिं प्रतिष्ठाप्य च ताडुत्वरमणिं निधायोच्चाते
 जातमंधसहस्रतिरतीयेनाभिजुहुयात्सहस्रतत्त्वः शतावरंतं मणिं कंठेन
 शिरसावाधारयं ह्यतानुचरो भवति शतानुचरो भवति ॥ ८ ॥ ॥ इति
 सामविधाने द्वितीयः प्रपाठकः ॥ समाप्तः ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ अथातो
 धन्यानां शुक्लवाससा प्रयोस्नानमवसेखनमनिष्ठीवनं सदाचां
 जनं सत्यवर्णं सुमनसां धरणं केशश्मश्रु रोमनखानां तु नान्यत्र व्रता
 दारणे वोपेया क्त्वा स एव व्रतो यदुदीरत आहर्षिता येति वर्ग एतेषां मे कर्म
 नेकं वा सवीणि वा प्रयुं जानः श्रीमान्यशस्वीपुष्टिमान् धन्यो भवति
 गिर्वणः प्राहिनः सुतमिति चैत सदा प्रयुं जीतमपि श्रीरिति चास्य

॥१॥

स सा वि

बे

चित्ते

१९

निधनं कु य वि मा न्न व ति त्री न्यो द कां ड ली स दा चा मे द य ष सह स
 मान व इ त्ये ता न्या ष श्री रि ति चो त्तर स्य नि ध नं कु य वि मा न्न व ति
 स कु मं थं द धि म धु घृ त मि श्र मा त्वा वि शं विं द व इ त्ये तं स न्न ये दा मा
 वि शं विं द वो न मा मिं ड ति रि च्य त इ त्ये त न पिं ड स द्दं मी नु द ते ति षो
 ए घृ तं त्री णी या द्यो हि सु पु मा हि त इ त्ये ते न पि बे द स द्दं मी नु द ते गो
 रं स ष पा ष ति षो ए चू रं का र डे हि म स्यं ध स इ त्ये तं स न्न ये दा मा
 रं पा णी पा दौ च स वी णि चं गे नि स व षि श्र स ष षे पा नु सो द य
 न्न स द्दं मी नु द ते गो रं स ष पा न ग्ने ऊ कृ या द्य द्दी डा विं ड य स्मि र इ
 त्ये त न हि र ण्यं स न्न ते ब्री हि य वा न ग्ने ऊ कृ या सु नी थो घा स म

न ३

श्रीः ॥

॥१॥

त्र्यं इत्येतेन धन्यं समते व्रीहियवौ सर्पिर्मधुमिश्रावा स्येव धाय स पू
 र्वा मिहानामित्येतं मनसानुदुत्यांते स्वाहाकारेण निजिरे देव ८ स
 दा प्रयुजानः सहस्रं समत ९ मा उवा वि च दत्त इत्येतेनाकु तिस
 हस्रं कुकुया सहस्रं समतमा सो पोषितो बिभ्रानां दधि मधु घृता
 काना ८ श्रायंती येनाष्ट सहस्रं कुकुया सिद्धे सो वरुण्य सिद्धे राज
 तानि नैऋत्यो धंदंत पवनं घृत मधु लिपंगव्यापुण इत्येताभ्यामनिष्ठीवं
 संवसरं नक्षत्रं सहस्रं समत सहस्रं समत ॥ १॥ त्रिरात्रा पोषि
 तो मद्रो नो अग्निराकु त इत्येतेनाकु सहस्रं कुकुया सहस्रं समत अकुं
 वरी वसि मिधो घृताक्ताः सहस्रं कुकुया का समते व्रीहियवानगौ

य

२ ति

कुकुया

॥२०॥०

सा.वि.

दान्यं स भते द्वादशरात्रो पोषित एवाह्य। सिवीरयुरित्येते नाहुति स
 हसं ऊदुयाद्रामं स भत एताः। अस्मान् कामानवाप्नोति श्रताष्ट
 वं प्रयुं जानः प्रथमेन हिरण्यं स भते द्वितीयेन धन्यं तृतीयेन पशू
 अत्र येन पुत्रान्यं च मेन ग्यामः। षष्ठेन यशः सप्तमेन ब्रह्मवर्चसमष्ट
 मेन स्वर्गं। साकमवाप्नोति संवसरं गोर्गसिमाहरे जावश्चिद्वासमन्यव
 इत्येते नानत्यां विदते श्रियं वैरूपाष्टवं नित्यं प्रयुं जानं स ह्मी ऊषते
 त्यं वाजा नुद घृउदा। कतिष्ठन्नामिदघ्ने धन्यं कर्हो दघ्ने पशूनास्यदघ्ने
 पुत्रान् ग्यामं चानपेक्षितो वा स तद्गीतोतीणः सहसं स भत आहुति
 सहसं वा ऊदुया सामांतेषु स्वाहाकारैरेतेषां कल्पानां यथाभ्यस्त

याश्रेयस्तथाश्रेयः॥२॥

श्रीः॥॥
 ॥२०॥

॥२॥ गः प्रकाश्यमानाश्चोपकाश्यमानाश्च स दोषतिष्ठेत गव्योषुण्डत्ये
 ताभ्याः स्फीयन्ते बहुला भवन्ति सदा भोजनस्योपनीतस्याग्रमजौ ह
 दुयादग्ने विवस्वदुषस इति पूर्वेण बलिं चोत्तरेण कुर्याद्वहु पशुधन
 धान्यो भवत्यष्टरात्रोपोषितो मावास्यायां निशेकवृद्धे द्वी रिण्यरण्ये मा
 सः सुसहः स्वतमेव च प्रावराद्धिमाणि मद्रा यो पहरेदेष स्यते मधुमा
 इन्द्रसोम इन्द्रोऽणसंभते त्रिरात्रोपोषितः शुक्लचतुर्दश्याः सोमं
 मांसं पायसं वो पहरेत् त्रिरस्मै स प्रधेनू वो दुदुह्येत्येतेन द्वे वान्योषान्पुष्य
 तिवदुपुरुषं चास्य भवति त्रियास्मै नैकुरुते त्रिरात्रोपोषितः तस्य
 चतुर्दश्यां मस्यानु पहरेन्महाराजा यस्यः श्रवस इति वर्गेण सुरान्योषा

त्येतेन हि
 रण्यं द

न्युषति

॥२१॥
सा० वि०

स्य

वा

॥

बहुपुरुषं चाभेवति क्रियाश्चानेन कुरुते यातोस्तु रामनं प्रदक्षिणं प्र
तिदिशः रज्ज्वा यच्छेदवांतरदेशेषु च यत्राभि समेयुस्तत्रोपसिंहेद्रज्ज्वं
तेषु च शमीपलाशश्रीपणीनां पत्रिवास्तु पत्रिरेदहतिश्च सुमनो मिश्र
पूर्वैः प्रोष्ठपदैर्गृह्ये ग्निं प्रतिष्ठाप्य धानावतं वरं ग्निं मित्येतद्गीतत्वर
पाय समग्नौ ऊकृयात्परेषां च पलाशपणिमधमेषु बह्युपहरः प्रजापतये
स्वाहेति मध्य उपहरे दिंद्रायेति पुरस्ताद्वयव इत्यवांतरादशेषमाये
ति दक्षिणतः पित्र्य इत्यवांतरदेशे वरुणायैति पश्चान्महाराजायै श्रीः ॥
त्यवांतरदेशे सोमायैत्यत्तरतो महेंद्रायेत्यवांतरदेशे वासुक्य इत्य
धस्ताद्वर्धनमो ब्रह्मण इति दिवि बहु पशुधनधान्य हिरण्यमायु ॥२१॥

यो २
देव ३

प्रत्युरुषं वीरसुः सुमगा-अविध-वस्त्रीकः शिवं पुण्यं वास्तु नतिवेचतु
 पुमासेषु प्रयोगः संवसरे वा पुनः प्रयोगः पुनः प्रयोगः ॥ ३ ॥ अथातो दृष्ट
 दर्शना नां संवरा संवरे वा सिनीमावेयेणा कृतानां ध-सुमनसश्चात्र
 तत्वा संविष्टः प्राक् शिराः शुचौ देशे शिरस्तं त्रवाक इममुद्रवैत्ये
 तद्वा वाग्यतः प्रस्वपेत्य श्यति ह गरगो सिवां वासमुद्रवधायां हि सु या वि
 पुर्महित इत्येतद्वा वाग्यतः प्रस्वपेत्य श्यति ह व न्यां वोप वासयेद
 दृष्ट रज समादर्शं चायमग्निः श्रेष्ठतम इत्येतेन व्युष्टायाः रात्रावे
 तेनैवाग्निगीय परिमृज्या ब्रूयात्पश्येत्पश्यति होरा शरावं वोप वासये
 त्र मित्राय प्रार्थया इत्येतेन व्युष्टायाः रात्रावे तेनैवाग्निगीय प्रोब्रूया

ति २

॥२२॥
सा.वि.

तपश्चेपेति श्यति हवः शमयौ वा शलावे गधैः प्रसिष्य मधमेनोप
वासयेद्युष्टायाः रात्रावेतेनैवाभिगीय परिमृज्य ब्रह्मचारिणो ब्र
याद्वारयतमिति सन्नमत्योः सिद्धिं विद्याद्यष्टिं वां त्येन चतुरंगुल तेऽ
शोमे नीयो पवासयेद्युष्टायाः रात्रावेतेनैवाभिगीय परिमृज्य
प्रमृग्यादंगुलिपर्वभिः पूर्यमाणेषु सिद्धाया पाद्यां पौर्णमास्यां वा
जानिधरयेत् त्वोपवायेत्तु सां चंद्रमिद्वेवता तय इत्येतेन व्युष्टाया
रात्रावेतेनैवाभिगीय परिमृज्य प्रोक्ष्य धरयेद्यानि गरीयाः सि
तान्युध्यंते हतानां द्वो राशी कुयाद्वा वाभाव योरानो विश्वासु हव्य
मित्येतेन व्युष्टायाः रात्रावेतेनैवाभिगीय प्रोक्ष्य ब्रूयादसमस्वेति ॥२२॥ श्रीः ॥

वमास नमाने सिधति ज्योतिष्मतां विधुमाना मंगराणां द्वौ राशी कुर्याद्या वंते
 वासुस्तेनार्थिनः शुश्रूषेन वस्यम इत्येतेनै नान्युगपद्भुतेनाभिषिंचेद्यः
 पूर्ववदितो विधुमेनाचिषाप्रदक्षिणमभिपर्यावर्तते सजयतीति विद्या
 ज्योतिष्मन् कुर्यान्मानुषीणां धृतेन सद्यो मतिथेन प्रसोमदेव वीतय इत्ये
 तेनैनां ज्वलयेद्यः पश्चाच्छांम्यतिसचिरं जीवति सचिरं जीवति ॥४॥ राजा
 नमभिषेचयेत्त्रिषोणश्रवणेन वा व्रीहियवैस्ति स माषिर्दधि मधुसुमनो
 जातरूपेयशश्चिनी ज्योनदीभ्यः समुद्राच्चोदकान्याहृत्योदुंबरैर्भद्रा
 सनेवैयाघ्रे चर्मण्युत्तरलोम्यासीनं जीवंतीनां गवाः ष्टंगकौ शिरभिः
 पिंचेदभ्राटव्य इति रहस्येन यं कामयेतैव राजः स्यान्नास्य च त्रं प्रतिहस्ये

॥२३॥०
सा०वि०

त्ये१

आ

ते कवचेणा निषिंचेद निषेचे दद्याद्गौमवरं द्यसी शतं सहस्रं दैते धी
न श्रमवेद्भुते यवद्रोणं कुडुया द्या त आवातु जेषजमित्येते न शाम्य
ति हतः ॥ स्ति सानाग्नो कुडुया त्पदे त्वा दा सो अग्निरित्येते नानेन
तता निहिः संति तान्येव प्रतिगच्छंति ब्रीहियवानाग्नो कुडुया त्पंच नि
धनेन वामदेव्येन नै नंतता निहिः संति तान्येव प्रतिगच्छंति ताम्रजत
जातरूपायसी मुद्रांकारयित्वोच्चाते जातमंधस इति चतुर्थेनाभिः कु
डुया सहस्रं त्वः शतावरं तां मुद्रां दक्षिणेन पाशेनाधारयेत्ने
नंतता निहिः संति तान्येव प्रतिगच्छंति तान्ये प्रवेति गच्छंति ॥ ५ ॥ संग्रा
मं युयुसमानस्योदकमभिः कुडुया सोमः राजानं वरुणमित्येते न ततः ॥ २३ ॥

नर्पययेद्योराज्ञा चर्षणीनामिति पूर्वेलये चात्रमुखास्युस्तानु^वतरेणा
 मिषिंचेदथ हैनः सन्नाहयेत्प्रसन्नानीरिति वर्गेणाथास्परथंयुंजा
 दात्वा सहस्रमाशतमिति वर्गेणाष्टह्रथंतराभ्यां चत्रे वामदेव्येनाधिष्ठा
 नः सघातं वषणः रथमित्येतेनाधितिष्ठेत्पूयांतंचैनमनुगायेदिंद्रस्य
 मुदीर्याणीत्याजिशीर्षे गत्वा त्रीनिषूनस्येदुत्वा मंदंतु सोमा इत्येतेन जय
 तिनपराजीयते संदर्शने धूम्राया गोः सरूपवत्साया घृतद्रोणं ऊकुया सत्य
 मिच्छेति रहस्येन जयति नेपराजीयते बाधकमयी नाः समिधां कानाः ३४
 सहस्रं ऊकुया दमित्वा पर्वपीतय इति वषट्कारं चास्यानिधनं कुयजिय
 तिनपराजीयते सैध्रवमयी नाः समिधां घृता कानाः सहस्रं ऊकुया

॥२४॥
सा० वि०

ति

२५

दन्ति त्वं मे षमितींद्रवदस्युर्ध्वमृणा इति चास्य निधनं कुर्यात्कृत्य
तिनपराजीयते सपूरात्रोपोषितः सप्रमुख्यानुदिश्यसद्यः पीडितेन
सर्षपतैलेन सपूहेनाकुतिसहसं जुहुयात्सपूरात्रान्नभवंति हस्त्य
श्वरथपदादीनां पिष्टमयीः प्रहृतीः तत्रापिष्टस्वेदः स्वेदयित्वा स
र्षपतैलेनाभ्यज्यतासांद्युरेणां गान्यवदायाग्नौ जुहुयाद्यमित्वा श्व
रनोनुमदतिरहस्येन यत्र हि शब्दो यावतां जुहोतिसर्वे न भवंति
त्रिरात्रोपोषितः तस्य चतुर्दशांशबादं गारमाहृत्य चतुष्पथे वा
धक्मिध्रमुपसमाधाय बैमीदकेन सुवेण सर्षपतैलेनाकुतिस
हसं जुहुयात्समीत्येन यत्र वृशबृश्यात्तत्र पुरुषः श्वरहस्त उ॥२॥

तिष्ठति तं ब्रूयादमुं जहोति हं तैममामग भस्य वा ह्युरे पांगान्यवदा यागो
 अदुपाकं वगदिश्वतुभिः संपत्तं मनसा सद्यो न भवति सद्यो भवेति ॥ ध्याये
 ॥ ६ ॥ अथ यः कामयेतामुद्यं सर्वं एषा ज नित्राणि परित्रामेयमिति म
 हेनो अद्य बोधयेत्येतसदा प्रयुं जीतां तं वेदायां चेतस्मरेदमुद्यं सर्वं एषा
 ज नित्राणि परित्रामत्यथ यः कामयेत सर्वत्राणि मेङ्गुलेदिति संवसरं
 शिरसा गिंधारयेदग्र आयाहि वीतय इति प्रथमेनोपतिष्ठेद्वितीयेन परि
 हरेत्तीनपरिचरे सर्वत्र हास्य ज्वरति यदि कृतितद्दहत्यथ यः काम
 येत पिशाचान्गुणीभूतान्यश्वेयमिति संवसरं चतुर्थे कासे भुंजानः
 कृपासेन तैदं चरन्प्राणा शिशुरित्यंतं सहस्रं तव आवर्तय न्यश

॥२५॥

सा. वि.

४ चि

२५

त्रयाचितमेतेन कस्येन द्वितीयं प्रयुंजानः पितृन्यशति सैव सरमष्टमे
 कासे मुंजानः पाणिभ्यां पात्रार्थं कुर्वन्नेव त्रस्यत्वाच्च सथादीषः
 माणा इत्येतयोः पूर्वसदा सहस्रत्वं आवर्तयन्नांधवसिरसः प
 श्यत्ययाचितमेतेन कस्येन द्वितीयं प्रयुंजानो देवान्यशति यद्वर्च इति
 दिशं व्रतं दशानुगानमेतेन कस्येन चत्वारिवर्षाणि प्रयुंजीत निधन
 योस्य प्रकाशं ते ये पृथिव्यामपृशत्रोपाषितो मावास्यायां मुखत्र
 जं हत्वाग्निं नर इत्येतयोः पूर्वमनसानुद्वैत्यां ते स्वाहा कारेण गौड
 कुयाद्यष्टायाः रात्रौ भूतौ पंचमस्य काषपिण भवंति व्ययमं हता
 पुनरायंति मूसमश्नन् कुयद्विवांप्रविशंतीनां यापश्चात्स्यात्तस्यः ॥२॥

३ कु

श्रीः

॥२५॥

शिरोभ्यनुमज्जपुष्कमनुमज्जपाणीसः हृत्पानंगमेजयस्तिष्ठेसर्वैरिन्द्रि
 तीयमवर्तयन्तुं प्रकाहास्यसार्वकामिकाभवंतिसार्वकामिकाभवंति॥
 ॥७॥ अथ यः कामयेत पुनर्न प्रत्याजायेय मिति रात्रिं प्रपद्ये पुनर्न मयो
 न्मकन्याः शिरवन्दिनी पाशहस्तां युवतिं कुमारिणीमादित्यश्चक्षुषे वा
 तः प्राणायसोमोगंधापापस्नेहायमानानुज्ञाय पृथिव्येशरीरः साहे
 नमुवाचास्मिन्संवसरे मरिष्यस्य स्मिन्नुतावन्मासे स्मिन्नुर्द्धमासे स्मि
 द्दशैदेरात्रे स्मिन्नुद्रात्रे स्मिः स्त्रिरात्रे स्मिन्दिवात्रे स्मिन्नुहोरात्रे स्मिन्नु
 हन्यस्यां रात्रावसांवेत्तायामस्मिन्नुक्ते मरिष्यस्येहि स्वर्गलोकं
 गच्छेद्वसोकं वा ब्रह्मलोकं वा दक्षलोकं वा विरोचमानस्तिष्ठे विरोच

४ नयनेस्मिं ४

॥२६॥
सांवि०

मानामेहियेनिं प्रविशनाहं येनिं प्रवेक्ष्यामि भूतोत्तमाया ब्रह्मणे दुहि
तुः सः रागवस्त्राण जायत म्रियत संधीयते चरात्रिस्तमा पुनातुरा
त्रिः षमेतत्पुष्पांतं यत्पुराणमाकाशं तत्र मे स्थानं ऊर्वपुनर्नवाया पुन
र्जमान एतावदेव रात्रौ रात्रे व्रतं चरात्र व्रतं च ॥ ८ ॥ १॥ चतुरोमा
सान्य यो न हो गा अनुगत्वारण्ये शुचौ देशे मंत्रं कृत्वा तत्र प्रविश-
त्व मंडलमुदाकापस्पर्शना धिमादाय त्रीं सपूरात्राननुदक् उपवस-
न् च ॥ सा स यजामह इत्येतयोः पूर्वी सदा सह सूतत्वावर्तयन्
दिदेवताः पश्यति सिद्धं तदित्यथोक्तं नमंतरिक्षाहास्य सिंभवंत्यंत
रिक्षत्रमणं चक्षराणि चास्य विब्रूयंते द्वितीयं मे तेन वस्येन प्रपुं

श्रीः
॥२६॥

ज्ञानः कामचारी मनोज्ञवानवतिशुक्लानुपवसेसर्वान्कासांश्चष्टः
 शुक्लवासाश्चंदनेनानुसिद्धः सुमनासाधारयः स्यात्पुष्पपूर्वः स
 दासहस्रतत्त्व-आवर्तयन्येमानुषाः कामास्तानवाप्नोतिद्विती
 यमेतन्नकल्पेनप्रयुजानोयेदैवास्ताः स्तेनमासमुपवसेदेवमे
 मैकेयचित्तुंभुंजीतमयिवर्चइत्येतेनकल्पेनचत्वारिवर्षाणिप्र
 युजानः स्रयाणांलोकांनामाधिपत्यंगच्छतिवृद्धावप्यसौवस्या
 धयान्यनादिष्टकामकल्पानितेषां यथाश्रुतिः स्मृतिर्हिगैः कामाः
 दुरसंयुक्त-आभिप्रायिकं कर्मसोदं प्रजायत्येविधिस्तमिमं

紅印

सामविधान-२८

यो
४२५